

skulde tilføjes andre berettigede Interesser. Det ærede Medlem omtalte en Adresse, der var kommenovre fra Bornholm, som man ikke havde kendt Magen til. Han nævnte, at den var underskrevet af 1,750; det er nu ikke rigtigt, det er noget overdrevent; hvis jeg husker rigtigt, er den kun underskrevet af 1,650. Jeg kan heller ikke nægte, at jeg ogsaa tillægger denne Adresse nogen Betydning, for saa vidt som den er underskrevet af mange brave og indsigtsfulde Mænd, som utvivlsomt ere gaaede med dertil i de bedste Hensigter. Men naar man nøjere kender til de lokale Forhold, vil det dog ses, at Adressen ikke har saa megen Betydning. Thi naar undtages Neksø, hvor man er imod Baneanlægget, og en Del Underkrifter fra Bestermarie, hvis Figur er saadan, at det ikke i hele sin Udstrækning vil kunne saa direkte Gavn af Baneanlægget, er der i de Kommuner, hvorigennem det projekterede Baneanlæg vil komme til at gaa, kun ganske saa, der have underskrevet Adressen. Der er saaledes næsten ingen fra Rønne, og ingen fra Knudster, Nykærster, Bedester og Aaser Sogne, ej heller fra Askirkeby, og det er navnlig de Kommuner, som ville kunne ventes at have Interesse af Baneanlægget. Jeg tror ogsaa at kunne sige, at naar Adressen har faaet saa mange Underkrifter, som den har, ligger det deri, at man har haft den sejlagtige Formening, at Amtsfonden, der for Bornholms Vedkommende er fælles for Købstæder og Land, vilde komme til at yde Bidrag til Banen; det er nu ikke Tilfældet. Amtet har i saa Henseende ikke lovet noget Bidrag, og jeg tror, at kunne sige som Medlem af Amtsrådet, at der heller aldrig vil blive Tale derom. Jeg tror, at man absolut, naar et saadant Andragende maatte komme frem, vil gaa ud fra, at det vil være urigtigt at yde noget fra Amtet til dette Anlæg, som kun vil komme en Del af Amtets Befolkning til gode, og det saa meget mere, som det vil være vanskeligt at føre Baneanlæg gennem Dens nordlige Del. Jeg mener derfor, at man ikke kan tillægge denne Adresse saa stor Betydning, som den ellers kunde synes at have, og jeg tror ogsaa, at de, der have underskrevet den, have set noget ensidigt paa Sagen, idet jeg anser det for noget uberettiget, at de, som ingen Udgift saa deraf, ville søge at forhindre, at Befolkningen paa den anden Side af Den faar etableret det Baneanlæg, som den ogsaa selv skal afholde Udgifterne til. Jeg mener derfor ikke, at man af Adressen kan drage nogen berettiget Slutning om hele Befolkningens Stemning, og navnlig slet ikke om de paagældende Eg-

nes Duffer i saa Henseende. Hvad selve Baneanlæggets Hensigtsmæssighed angaar skal jeg ikke trætte det høje Ting med en nærmere Paavikning deraf, men jeg skal blot tillade mig at henvise til, hvad jeg om denne Sag udtalte i Jor ved dens 1ste Behandling, og nu kun tillade mig at gentage min anbefaling for Banen.

Breinhold: Lige saa lidt som i Gaar havde jeg tænkt mig i Dag at ville gribe ind i denne Jærnbanedebat, idet Udvalgets meget ærede Ordfører i den Grad er inde i og Herre over alt herhen hørende Stof, at enhver Udsætning kunde synes overflødig. Det har dog til Trods for, at den ærede Ordfører, foruden sit nøje og store Kendskab til den Slags Sager, har haft et overvejende Flertal i Udvalget bag sig, vist sig ved Afstemningen i Gaar om Retningen af Slagelse—Bærsløv-Banen, at det høje Ting valgte det Standpunkt, der var fremsat af et enkelt Medlem i Udvalget, og ikke fulgte det store Flertal i Udvalget. Jeg tror ikke at det i dette Tilfælde er heldigt, men i al sin Almindelighed tror jeg, at det ikke er vel stemmende med Traditionen her, at man Gang efter Gang desavouerer et Udvalgs aldeles overvejende Flertal, naar et enkelt Medlem i Udvalget nærer andre Ansuelser og stiller Forslag i den Retning. I Dag befinde vi os vel ikke i en tilsvarende, men dog i en noget lignende Situation, idet et enkelt Medlem i Udvalget under Nr. 7 har stillet et Ændringsforslag, som nu stærkt blev anbefalet af det ærede 1ste Medlem for 11te Kredts (Stthr). I den Anledning vil jeg gerne tillade mig at gøre et Par Bemærkninger. Hvad er nu egentlig Kvintessensen i hele denne Sag? Det er en Strid, en Kamp mellem 2 Naboheres Næringsinteresser. Det gaar der affurat som den ærede Trafikminister udtalte, da han omtalte Banerne ved Vejle og Kolding. Her herster affurat en lignende Strid mellem 2 Byers Næringsinteresser. Nu er det jo saa, at en saadan Kamp for Livet finde vi rundt omkring i Tilværelsen, og det er i og for sig ganske berettiget. Men jeg tror ikke, at nogen vil kunne nægte, at denne Kamp er lige saa berettiget fra den ene som fra den anden Bys Side. I alt Fald forekommer det mig saa, men maafte det ærede 1ste Medlem for 11te Kredts mener, at en saadan Kamp for sine Næringsinteresser kun er tilladelig for Bardes Vedkommende, men ikke for Esbjergs. Hvorledes er det nu, at Udvalgets Flertal i saa Henseende har stillet sig. Det er ganske simpelthen saaledes, at det har søgt at dele Sol og Vind lige